

Povedz mi o svojom svete a ja sa ti pokúsim nájsť tvoj obraz

„Počúvať prírodu znamená pochopiť, že každá živá bytosť je plná života, vitality.“

Tisicky rokov užíva človek živočíšne, rastlinné a minerálne látky na zmiernenie bolesti, pri liečení rán i na zachovanie zdravia. Rôzne liečebné systémy od indickej medicíny, čínskej fyto terapie, cez domorodé austrálske, africké i americké kmene dodnes využívajú k liečeniu najrôznejšie zložky prírodných látok. Tradičné liečebné postupy nehľadali jedinú príčinu ochorenia alebo symptóm, ale kládli dôraz na nerovnováhu, modely disharmónie v rámci celej bytosti.

Počas posledných desaťročí má moderná medicína záujem kombinovať túto tradičnú holistickú filozofiu s používaním prírodných materiálov, odhaľujúc vlastné príčiny chorobných príznakov. Cieľom liečby je v tomto smere obnoviť normálne funkcie tak, aby sa telo mohlo vyliečiť samé. Možno jeden z dôvodov vzrastajúcej popularity homeopatie je, že homeopatické lieky sú pripravené z prírodných substancií.

Každá rastlina, zvieratá, dokonca i minerál sú svojimi jedinečnými, prirodzenými prejavmi, a sú dokonalé. Všetky časti rastliny, každý druh zvieratá, každý minerál má svoju dôležitosť, svoj význam. Ony sa nám prihovárajú, ich vzhľad, spôsob života, to všetko vyjadruje dôležité symboly. V ich dôsledku si môžeme vytvoriť úplný obraz, k čomu môže byť nejaká rastlina, živočích, alebo minerál či kov, užitočný. Počúvaním a pozorovaním prírody sa dopracujeme k hlbšiemu pochopeniu celostného obrazu prírody. Tento spôsob chápania sveta v poslednom období používaný mnohými homeopatmi sa nazýva doktrína signatúr.

VITALITA 11/2008

Aby sa z látky stal homeopatický liek, je potrebné ho nariediť. Hahnemann objavil metódu riedenia, aby znížil jeho negatívne účinky (napr. jedovatost), zatiaľ, čo zvyšoval (potencoval) jeho schopnosť liečiť. Vychádzal z poznania Paracelsovho princípu podobnosti. Podľa Paracelsovho učenia, všetko, čo je súčasťou vonkajšieho sveta, má svoj ekvivalent v človeku. Tento zákon je však iba základom, homeopatia ho aplikuje jedinečným spôsobom a to postupným nariadením a pretrepávaním (potencovanie a dynamizácia) pôvodnej substancie. Bez týchto úkonov liek nie je homeopatickým liekom. Preto nemôžeme povedať o Bachových kvetoch, že sú to homeopatické lieky, i keď sú to maceráty kvetín. Tak isto nemôžeme prirovnávať k homeopatii činnosť, ak sa človek napije počas letnej horúčavy teplého čaju, či užije citrón na prekyselený žalúdok. To nie je homeopatická liečba „podobného podobným“.

Až postupným riedením a pretrepávaním sa substancie zbavuje svojej materiálnej podstaty bez toho, aby sa menila podstata lieku. Homeopatické liečenie vyžaduje jemný podnet, preto sa vždy predpisuje jediný liek a to v minimálnej dávke a nechá sa pôsobiť, aby stimuloval vitálnu silu. Vybrať jediný liek v jednej chvíli a minimálnej dávke je najzásadnejší princíp klasickej homeopatie. Homeopatia je liečba bez vedľajších účinkov, ale nie je neškodná.

Napriek tomu, že sú lieky pripravované z prírodných surovín, môže nevhodný predpis vyvolať negatívne účinky - robí sa tzv. skúška lieku. Na toto sa radi odvolávajú neznalí odporcovia homeopatie, ktorí tvrdia, že homeopatia je diablove dielo. Negatívne účinky pri neodbornom podaní lieku sa dajú vypozerovať podobne ako zo skúšok liekov. Homeopatickými skúškami na zdravých dobrovoľníkoch sa získava znalosť, ako túto silu uchovanú v prírodných substanciách pomocou odstupňovaných fyziologických dávok prispôbiť rôznym jedincem, ktorí majú rôznu reakčnú schopnosť - tzv. vitalitu. Ak sa študujú skúšky a záznamy otráv, zasiahne nás charakteristický spôsob, metóda a tempo, ktorými lieky prejavujú svoj účinok na zdravom tele. Liek je totiž individualita sama o sebe a táto

individualita sa prejavuje symptómami, ktoré liek vyvoláva a tiež spôsobom, ako ich vyvoláva. Tento spôsob či zvláštna metóda účinku lieku sú veľmi dôležité, poskytujú nám kľúč k povahe lieku, k jeho duchu, lepšie, než mnoho symptómov.

Tak napr. účinok kyselín na živočíšne organizmy sa prejavuje vážnym postihnutím výživy, pomaly a zákerne vyvolávajúci stav slabosti vyššieho alebo nižšieho stupňa. Na základe tohto, podľa zákona podobnosti sa stávajú cennými tieto homeopatické lieky, ktoré vyvolávajú podobné stavy telesnej a duševnej slabosti pri chorobách, podkopávajúcich konštitúciu.

Samotný život ľudskej bytosti tu na Zemi je liečebný proces, ktorý my, homeopati, ovplyvniť nemôžeme. Liečiť môžeme len vtedy, ak sa tento proces zastaví, ak sa bytosť sama nedokáže liečiť. Doba, v ktorej žijeme, vývoj ľudskej spoločnosti sa čoraz viac odkláňa od inštinktívneho, intuitívneho vnímania a my s ňou strácame kontakt. Je to ako batoh, ktorý nosíme stále so sebou a hádzeme do neho to, čo nechceme vidieť, počuť, cítiť, vnímať. Občas ale niečo z tohto batoha vypadne, vykukne von a my sme nútení to konfrontovať. Homeopatickým liekom môžeme týmto trpiacim pomôcť, a to liekom, ktorý predstavuje to, čo bolo potlačené, veľkosťou dávky, ktorá zodpovedá sile, akou chceme na pacienta pôsobiť a nakoniec je tu veľkosť potencie, ktorá je úrovňou vedomia, na ktorej proces prebieha. Táto sila týchto troch komponentov pomôže pacientovi, aby sa vyliečil, pokiaľ si je vedomý, čo bolo potlačené. Čím viac sa pacient odchýli od svojho harmonického stredu, tým je ťažšie ho vrátiť späť. Keď prekročí určitú čiaru, odkiaľ už nie je návratu, už ho nemožno vyliečiť.

Terézia Stankovská, Centrum klasickej homeopatie Slovensko